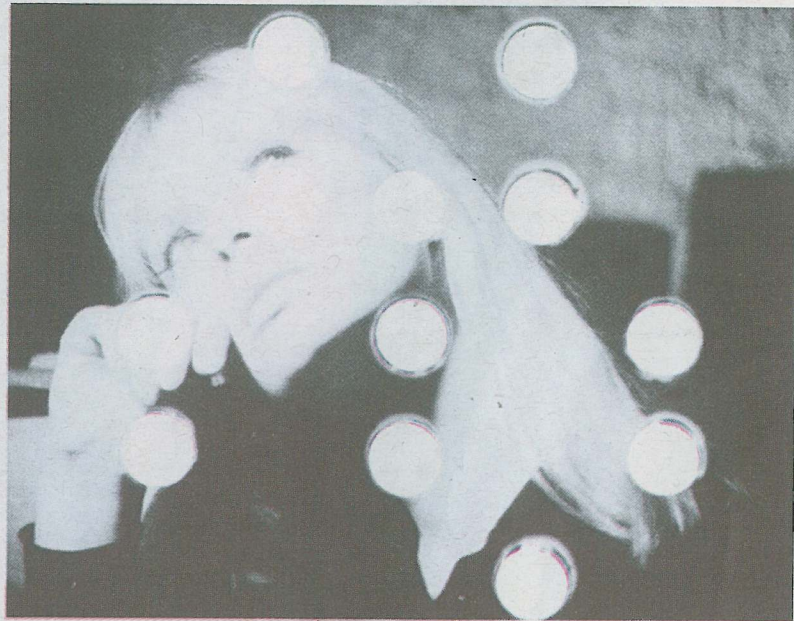

DVD KUNST
13 Most Beautiful
Songs For Andy
Warhol's Screen
Tests
 €26,99
 ●●●●●

In 1964 begon Andy Warhol in The Factory met het maken van screen-tests. Voor zijn Bolex camera liet hij sterren en mensen die dat misschien zouden kunnen worden 2 minuten en 45 seconden poseren. Ze kregen niets te doen. De camera bewoog niet. Voor de kijker is het haast net zo moeilijk zich op zo'n test te concentreren als voor de geportretteerde, en dan duurt zo'n test voor hem of haar ook nog eens vier minuten, want ze worden in slowmotion afgespeeld. Niets is er, behalve een gezicht, in grijs zwart-wit, soms met harde schaduwen die dat gezicht ook nog eens half verborgen houden. Sommige mensen houden het vol om in de camera te staren en zelfs niet met hun ogen te knipperen, andere worden nerveus, trekken grimassen, beginnen te lachen of behelpen zich met een rekwisiet als een vinger, kauwgum of een colaflesje. Hoe meer je er ziet, hoe fascinerender ze worden; portretten op film die het medium zelf lijken te bespotten.

Warhol filmde er tussen 1964 en 1966 in totaal ongeveer 500. Van de meeste mensen maakte hij er één, van sommigen een paar. Van Susan Sontag maakte hij er zeven. Warhol heeft erover gedacht de tests voor duizend dollar per stuk als 'Living Portrait Boxes' te verkopen, maar dat is niet gebeurd. Ze werden wel gebruikt tijdens optredens van de Velvet Underground of in Warhols revue *The Exploding Plastic Inevitable*.

Andy Warhols screentest van zangeres Nico

Stil zijn voor Warhol

Daarna werden ze vertoond op tentoonstellingen over Warhol, bijvoorbeeld op de schitterende tentoonstelling *Other Voices Other Rooms* van het Stedelijk Museum (2007). Nu zijn er voor het eerst dertien Screen Tests op dvd verschenen. De filmpjes werden gekozen door de Amerikaanse muzikanten Dean Wareham en Britta Phillips. Hun werd door het Andy Warhol Museum in Pittsburgh gevraagd muziek bij de filmpjes te maken.

De keuze van Dean en Britta (eerder bekend als de band Luna) is Amerikaans en blijft dicht bij The Factory. Ze kozen niet voor kunstenaars als Salvador Dalí, Susan Sontag of Marcel Duchamp, wel voor Warhol-sterren

als Lou Reed, Edie Sedgwick, Billy Name en Nico. Buitenbeentje is Dennis Hopper. De muziek maakt het waarschijnlijk makkelijker om naar de films te kijken; het worden een soort videoclip. Achtergrond. Wie niet beter weet, zou trouwens kunnen denken dat ook de muziek in de jaren zestig werd gemaakt: die lijkt wel heel erg op die van The Velvet Underground. Bij het filmpje van Lou Reed kozen ze zelfs voor een onbekend nummer van die band, *Not A Young Man Anymore*. De soundtrack maakt de Screen Tests nostalgischer dan nodig.

BIANCA STIGTER